

Stephan Zweig nazval okamžiky, které zcela změnily osudy států či národů „hvězdnými hodinami lidstva“. V naší malé rodině bylo vše v menším měřítku, i časový úsek předurčující běh života v následujících letech, byla pouhá „hvězdná desetina vteřiny“.

Můj otec JUDr. Vladimír Kozlík (*28. 7. 1914, +26. 9. 2004) byl všestranně sportovně nadaný. Se starším bratrem Mirkem od dětství cvičili v Sokole (jejich dědeček Eduard Kozlík byl spoluzakladatelem vyšehradského Sokola), dělali atletiku, jezdili na kole, na koni i na lyžích, hráli volejbal. V roce 1934, kdy oba nastoupili studia na Karlově universitě, začali veslovat v Českém veslařském klubu (ČVK). Jezdili čtyřku i osmu a hned začali vyhrávat. Do seniorské posádky přešel už jen můj otec. Vesloval v jedné lodi - na čtyřce i osmě s legendou československého veslování Vojtou Hvězdou, pozdějším dlouholetým trenérem Dukly Praha, zvaným Dědek, strůjcem mnohaletých veslařských úspěchů na mezinárodních regatách i olympiádách. Jejich osma se dostala do vrcholné formy v roce 1939, kdy porážela mistrovskou osmu Mělníka, štrokovanou tehdy jinou veslařskou legendou, skifařem Josefem Strakou.

11. června 1939 osma ČVK Praha vyhrála nejprestižnější český závod Pražské Primátorky v čase 6.22.8 před Mělníkem, ČVK Brno, Slaví a Roudnicí. Mistrovství Protektorátu Čech a Moravy v červenci 1939 pořádal ČVK Uherské Hradiště na úzké řece Moravě, kde mohly závodit jen tři lodi. Dráha měla dva oblouky, proto byl start i cíl šikmý. Osma ČVK Praha ve finále jela vedle ČVK Brno, otec veslující na sedmé pozici viděl záda brněnské šestky, takže i při šikmém startu bylo zřejmé, že Pražáci o špičku lodě vedou. K jejich překvapení moravští cíloví rozhodčí prohlásili, že o 0,1 vteřiny zvítězilo Brno.

Na rovné dvoukilometrové trati v Praze, Mělníku i Roudnici Brno vždy poráželi nejméně o loď, proto podali protest. Protože všechny závody osem v sezóně vyhráli, měli právo vítěze vyzvat o titul. Ten si mohl vybrat čas a místo. Brňáci si vybrali za dva týdny – jak jinak, opět křivolakou Moravu v Uherském Hradišti. Šlo o mnoho – vítěz měl reprezentovat naši zemi na Mistrovství Evropy v Holandsku.

Přesně tak, jak se odehrál první závod, měl průběh i ten druhý. Cink, cink, vítězí Brno o 0,1 vteřiny. Pražáci byli přesvědčeni, že je Moraváci, kde byl v obou závodech cílovým rozhodčím Dr. Karel Czesaný, těžce podtrhli.

Vítěz mistrovství - tedy osma ČVK Brno vedená Dr. Czesaným - odjela na Mistrovství Evropy v Amsterdamu. V závodě se brněnská osma neumístila, ale šest členů posádky pak emigrovalo do Anglie a účastnilo se bojů proti německým okupantům. To byl hlavní důvod, proč si osma ČVK přála vyhrát! Dvakrát jedna desetina vteřiny rozhodla, že otec neodjel do Amsterdamu a nešel bojovat proti Němcům, jak měl v úmyslu.

10. srpna 1940 se oženil s Evou Jahnovou ze známé vinohradské rodiny, pak jsem se narodila já. Symbolickou tečkou za otcovou veslařskou závodnickou kariérou udělala moje matka. Snítka z primátorského vavřínového věnce, který si borci po vítězství rozdělili, skončila za války při nedostatku koření jako bobkový list ve svíčkové.

Veslování se otec upsal na celý život. Stal se jedním ze zakladatelů veteránského veslování v Československu na začátku 70. let. Byl náčelníkem ČVK, jako dlouholetý funkcionář pracoval v Mezinárodní komisi ČSTV, mnoho let byl předsedou Pražského svazu veslování. Díky znalosti němčiny a francouzštiny mnohokrát vedl československé reprezentanty na zájezdy do ciziny. Ve Francii si získal takovou prestiž, že pozvání na mezinárodní regaty do Maconu a Vichy pro československé reprezentanty byly podmíněny jeho účastí, a to k velké nelibosti komunistických vedoucích ČSTV.

Fotografie:

Můj otec Vladimír Kozlík na sedmé, za ním Vojta Hvězda na šestce, vpředu kormidelník František Barták s vavřínovým věncem, snímek je z defilé po vítězství v Primátorkách 1939. Kompletní sestava Č.V.K. Praha: Bedřich Škopek, Miloslav Havlena, Václav Roubík, Josef Kolář, Bedřich Lux, Vojtěch Hvězda, Vladimír Kozlík, Josef Křížek a kormidelník František Barták